

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24CoP/23/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2317218472
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboslava Vanková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2317218472.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľuboslava Vanková a sudkýň: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a JUDr. Andrea Dudášová v právnej veci starostlivosti o maloleté dieťa: G. Z., narodená XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky, so sídlom F. Kapisztóryho 1, Nové Zámky, dieťa rodičov: matka R. Z., narodená XX.XX.XXXX, bytom G. XXXX/XX, Z., otec M. K., narodený XX.XX.XXXX, bytom A. XXXX/XX, M., o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Galanta č. k. 21P/164/2017-555 zo dňa 20.01.2020 vo výroku o určení výživného, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. o určení výživného, v závislých výrokoch III. o dlhu na zročnom výživnom a V. o náhrade trov konania potvrdzuje.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom označeným v záhlaví súd prvej inštancie výkonom I. zveril maloleté dieťa G. Z., nar. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti jeho matky s tým, že obaja rodičia sú oprávnení a povinní zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok, výkonom II. otcovi maloletého dieťaťa uložil povinnosť prispievať na výživu maloletého dieťaťa sumou vo výške 46,- Eur mesačne, počnúc od 05.10.2017 do 31.03.2018, sumou vo výške 40,- Eur mesačne, počnúc od 01.04.2018 do 31.07.2018 a sumou vo výške 100,- Eur mesačne, počnúc od 01.08.2018, kde výživné je splatné vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky maloletého dieťaťa, výkonom III. rozhodol, že zročné výživné za čas od 05.10.2017 do 31.01.2020 činí sumu 2.229,96 Eur, ktorú povolil otcovi maloletého dieťaťa zaplatiť v pravidelných mesačných splátkach po 70,- Eur až do zaplatenia tak, ako bežné výživné, počnúc prvou splátkou v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozsudku, pod následkami straty výhody splátok, výkonom IV. rozhodol, že styk otca maloletého dieťaťa s maloletým dieťaťom sa neupravuje a výkonom V. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Rozsudok označený v záhlaví súd prvej inštancie odôvodnil právne aplikáciou ust. § 28 ods. 1, 2, § 62 ods. 1, 2, 3, 4, 5, § 65 ods. 1, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1, § 77 ods. 1 Zákona o rodine, § 52 Civilného mimosporového poriadku, § 396 ods. 3 Civilného sporového poriadku.

3. Súd prvej inštancie vo vzťahu k určení výživného vychádzal zo skutkových zistení, že maloletá má toho času 3 roky a 7 mesiacov, nachádza sa v celodennej starostlivosti matky, je zdravá, jej výdavky bežné a veku primerané. Matka má ukončené stredné odborné vzdelanie v učebnom odbore čašníčka/servírka, so záverečnou skúškou výučným listom, je vedená ako osoba starajúca sa o dieťa do 6 rokov veku dieťaťa, od januára 2020 chodí na brigády s príjmom vo výške cca 90 eur mesačne. Matka

poberá prídavok na maloleté dieťa vo výške 24,34 eur (do 31.12.2019), od 01.01.2020 vo výške 24,95 eur, v období od 01.06.2016 do 30.06.2019 poberala rodičovský príspevok, v období od 24.11.2017 do 22.02.2018 bola na hlavný pracovný pomer zamestnaná u zamestnávateľa M. A., s.r.o. s priemerným čistým mesačným príjmom vo výške 468,69 eur, ktorý pracovný pomer ukončila v skúšobnej dobe. Matka s maloletou žijú v 2-izbovom nájomnom byte v Z. v spoločnej domácnosti s rodičmi T. Z., ktorá poberá invalidný dôchodok vo výške 114,60 eur mesačne a V. Z., so sestrou matky V. Z., ktorá poberá invalidný dôchodok vo výške 169,30 eur mesačne. T. Z. spolu s manželom V. Z. poberajú pomoc v hmotnej núdzi za rok 2018 vo výške 721,70 eur a za rok 2019 vo výške 848,90 eur. Matka na chod domácnosti prispieva od januára 2020 sumou 90 eur mesačne. Matka nemá iné vyživovacie povinnosti. Otec má stredoškolské vzdelanie s maturitou, je vyučený v odbore elektrotechnik a má skončenú aj policajnú školu. Otec poberal od 19.03.2016 do 18.03.2018 výsluhový príspevok v sume 67,55 eur mesačne, od 01.10.2017 do 20.07.2018 bol zamestnaný u zamestnávateľa P., S.R.O s priemerným čistým mesačným príjmom vo výške 396,20 eur. Dňa 09.07.2018 vzniklo otcovi živnostenské oprávnenie na podnikanie s tým, že podnikateľskú činnosť ukončil ku dňu 27.09.2018. Z daňového priznania k dani z príjmov fyzickej osoby - otca za rok 2018 vyplýva, že otec maloletého dieťaťa mal príjmy zo živnosti vo výške 676 eur, výdavky mal vo výške 569,33 eur a základ dane bol vo výške 106,67 eur. V období od 28.09.2018 do 07.01.2019 bol otec dobrovoľne nezamestnaný, bez evidencie na príslušnom úrade práce. Od 07.01.2019 do 13.01.2019 bol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Nitra a vyradený bol z dôvodu začatia prevádzkovania živnosti. Dňa 17.01.2019 mu vzniklo živnostenské oprávnenie na podnikanie s tým, že podnikateľskú činnosť ukončil ku dňu 10.09.2019. Od 10.09.2019 doposiaľ je dobrovoľne nezamestnaný, bez evidencie na príslušnom úrade práce. Otec býva na adrese E. XXXX/XX, M. v rodinnom dome svojich rodičov, ktorí sú starobní dôchodcovia. Otec vlastní nehnuteľnosti v kat. úz. M., ktoré sú vedené na LV č. XXXX, LV č. XXXX a LV č. XXXX. Otec je evidovaný ako držiteľ - vlastník osobného motorového vozidla tov. zn. FORD FIESTA JH1/F6JB1/5BABKF a motocyklu zn. Aprilia. Otec má ešte vyživovaciu povinnosť k maloletému M. K., narodenému XX.XX.XXXX, keď rozsudkom č. k. 22P/66/2017-62 zo dňa 19.01.2018 tamjší súd schválil dohodu rodičov, na základe ktorej bol maloletý M. zverený do osobnej starostlivosti jeho matky s tým, že obaja rodičia majú právo maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok a otcovi bola uložená povinnosť prispievať na výživu maloletého sumou 100 eur mesačne.

4. Vecne vo vzťahu k určení výživného argumentoval súd prvej inštancie tým, že výživné pre maloletú určil sumou 46 eur mesačne počnúc od 05.10.2017, t. j. od podania návrhu na súd, do 31.03.2018, nakoľko vychádzal z priemerného čistého mesačného príjmu otca dosahovaného u zamestnávateľa P., S.R.O., ktorý bol vo výške 396,20 eur a výsluhového príspevku vo výške 67,55 eur, ktorý otec poberal od 19.03.2016 do 18.03.2018. V ďalšom období, t. j. od 01.04.2018 do 31.07.2018, súd prvej inštancie výživné pre maloletú určil sumou 40 eur mesačne, pričom vychádzal z priemerného čistého mesačného príjmu otca dosahovaného u zamestnávateľa P., S.R.O. vo výške 396,20 eur. Súd prvej inštancie ďalej určil výživné pre maloletú sumou 100 eur mesačne počnúc od 01.08.2018 zohľadňujúc skutočnosť, že otec v konaní nepreukázal žiadne okolnosti, ktoré by mu bránili uplatniť sa na trhu práce, ani žiadne zdravotné obmedzenia, ktoré by mu bránili vykonávať prácu. Skutočnosť, že je dobrovoľne nezamestnaný, bez evidencie na príslušnom úrade práce, nemôže byť v žiadnom prípade na ťarchu určenia výšky výživného na maloletú. Pri určovaní výšky výživného od 01.08.2018 súd prvej inštancie vychádzal z priemernej nominálnej mzdy zamestnanca hospodárstva SR, ktorá bola v roku 2018 vo výške 1.013 eur mesačne a v roku 2019 (1.-3.Q) vo výške 1.064 eur mesačne a prihliadol pri tom na to, že otec má okrem maloletej ešte vyživovaciu povinnosť k maloletému M. K., na ktorého výživu má v zmysle právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia prispievať sumou 100 eur mesačne. Po vyhodnotení majetkových pomerov otca, ktorý vlastní nehnuteľnosti evidované na LV č. XXXX, LV č. XXXX a LV č. XXXX a hnuteľné veci, a to motocykel zn. Aprilia, r. výroby 2005 a osobné motorové vozidlo, zn. FORD FIESTA, súd prvej inštancie dospel k záveru, že je v jeho schopnostiach a možnostiach prispievať výživným na maloletú výživným vo výške 100 eur. Takto určené výživné by malo podľa názoru súdu prvej inštancie postačovať na pokrytie adekvátnych potrieb maloletej, pričom ak matka na výživu maloletej prispeje mesačne sumou 63,85 eur, na výživu maloletej bude mať mesačne k dispozícii sumu vo výške 188,80 eur (100 eur od otca + 63,85 eur matka + 24,95 eur prídavok na dieťa), čím vznikne zatiaľ dostatok finančných prostriedkov na krytie osobných potrieb maloletej, ktoré sú aktuálne vo výške 188,80 eur a zahŕňajú stravu v sume 100 eur, oblečenie v sume 30 eur, hygienické potreby v sume 10 eur, hračky v sume 5 eur, pomernú časť nákladov na bývanie v sume 31,40 eur, poplatok za komunálny odpad v sume 2,40 eur a iné výdavky (čelenky, sponky) v sume 10 eur. Nakoľko otcovi vznikol dlh na výživnom za obdobie od 05.10.2017 do 31.01.2020 vo výške 2.229,96 eur (aliquótna časť výživného

za mesiac október 2017 predstavuje 46 eur : 31 dní v mesiaci = 1,48 eur/ deň, teda 27 dní x 1,48 eur = 39,96 eur + výživné vo výške 46 eur za mesiace 11, 12/2017, 1, 2, 3/2018, teda 46 eur/mesačne x 5 mesiacov = 230 eur; alikvótna časť výživného za mesiace 4, 5, 6, 7/2018, teda 40 eur/mesačne x 4 mesiace = 160 eur; alikvótna časť výživného za mesiace 8, 9, 10, 11, 12/2018, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12/2019, 1/2020, teda 100 eur/mesačne x 18 mesiacov = 1.800 eur), súd prvej inštancie povolil otcovi tento dlh zaplatiť v pravidelných mesačných splátkach po 70 eur až do zaplataenia spolu s bežným výživným po právoplatnosti rozsudku pod následkami straty výhody splátok tak, aby dlh bol zaplatený do troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia.

5. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie vo výroku o určení výživného podal odvolanie otec z dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d), f) Civilného sporového poriadku a podľa ust. § 62 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku. Otec v odvolaní uviedol, že motorové vozidlo zn. FORD FIEST dňa 15.01.2020 predal a hotovosť z predaja použil na splatenie časti existujúcich dlhov vo výške 300 eur. Motocykel zn. Aprilia nevlastní od začiatku roka 2019. Matka na pojednávaní dňa 08.04.2019 zobrala návrh na úpravu rodičovských práv a povinností k maloletej späť a žiadala konanie zastaviť, pričom súd prvej inštancie uznesením č. k. 21P/164/2017-389 zo dňa 08.04.2019 toto konanie zastavil. Nesúhlasí s výživným od 01.08.2018 vo výške 100 eur mesačne, keďže za rok 2018 podal daňové priznanie, kde bol zohľadnený a priemerovaný príjem za kalendárny rok 2018, pričom správnosť výpočtu výživného zďaleka nezodpovedá danému príjmu. Nesúhlasí s postupom súdu prvej inštancie, kde súd prvej inštancie vychádzal z priemernej nominálnej mzdy zamestnanca hospodárstva SR, on predložil reálne daňové priznanie, čo by mal súd akceptovať. Dobrovoľne nezamestnaný neznamená zbavovať sa povinnosti, ale čeliť skutočnosti, že nemá význam evidovať sa na úrade práce, sociálnych vecí a rodiny. Otec žiada o spravodlivé posúdenie argumentov odvolania.

6. Matka a kolízny opatrovník odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie nepodali, k odvolaniu otca sa nevyjadrili.

7. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), oprávneným subjektom - účastníkom (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie prípúšťa (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 363 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. d), f) Civilného sporového poriadku v spojení s § 62 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku bez viazanosti rozsahom (§ 65 Civilného mimosporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 66 Civilného mimosporového poriadku), s prihliadnutím na prípadné vady konania, iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 Civilného mimosporového poriadku), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 Civilného mimosporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke odvolacieho súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku) a dospel k záveru, že rozsudok je v napadnutom výroku o určení výživného, v závislých výrokoch o dlhu na zročnom výživnom a o náhrade trov konania vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

8. Predmetom konania na súde prvej inštancie bola úprava výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej. Súd prvej inštancie rozsudkom napadnutým odvolaním vo výroku o určení výživného výrokom I. zveril maloletú do osobnej starostlivosti matky s tým, že obaja rodičia budú maloletú zastupovať a spravovať jej majetok, výrokom II. otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletej sumou 46 eur mesačne od 05.10.2017 do 31.03.2018, sumou 40 eur mesačne od 01.04.2018 do 31.07.2018 a sumou 100 eur mesačne od 01.08.2018 vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky, výrokom III. dlh na zročnom výživnom za obdobie od 05.10.2017 do 31.01.2020 vo výške 2.229,96 eur otcovi povolil splácať spolu s bežným výživným v mesačných splátkach po 70 eur pod následkom straty výhody splátok, výrokom IV. rozhodol, že styk otca s maloletým sa neupravuje a výtokom V. žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania. Odvolaním otca bol rozsudok súdu prvej inštancie napadnutý vo výroku o určení výživného. Predmetom odvolacieho konania s poukazom na dôvody otca predostreté v odvolaní bolo posúdiť, či boli splnené podmienky na určenie výživného od 05.10.2017 do 31.03.2018 vo výške 46 eur mesačne, od 01.04.2018 do 31.07.2015 vo výške 40 eur mesačne a od

01.08.2018 vo výške 100 eur mesačne určenej súdom prvej inštancie a v nadväznosti nato na určenie dlhu na zročnom výživnom za rozhodné obdobie vo výške 2.229,96 eur, keď odvolacie dôvody otca smerovali proti výške výživného pre maloletú určeného súdom prvej inštancie.

9. Pretože odvolací súd v plnom rozsahu preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, na základe ktorého došiel k správnym skutkovým záverom, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie návrhom uplatnených nárokov a pretože odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie vo veci, ktorý na vec aplikoval správne hmotnoprávne ustanovenia a tieto v súvislosti s danou vecou i správne vyložil a preto sa stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia v napadnutom výroku o určení výživného a v závislom výroku o dlhu na zročnom výživnom, s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolací súd konštatuje správnosť jeho dôvodov a už iba odkazuje na správne a presvedčivé písomné vyhotovenie rozsudku. Odvolací súd ani s prihliadnutím na uplatnené odvolacie argumenty nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchyliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie sa potom žiada dodať už len nasledovné:

10. Odvolací súd po preskúmaní rozsudku napadnutého vo výroku o určení výživného, konania jemu predchádzajúceho, ako aj celého obsahu spisu došiel k záveru, že súd prvej inštancie zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov došiel k správnym skutkovým zisteniam, vec i správne právne posúdil, rozsudok vo všetkých jeho častiach riadne odôvodnil, pričom zároveň sa vyčerpávajúco vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi základ pre rozhodnutie.

11. Podľa § 62 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť (ods. 1). Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov (ods. 2). Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť (ods. 3). Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť (ods. 5).

12. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

13. Z vyššie citovaných ustanovení Zákona o rodine vyplýva, že konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane výživou oprávneného, jednak na strane výživou povinného. Na strane oprávneného dieťaťa je potrebné skúmať jeho skutočné odôvodnené potreby s ohľadom na zákonnú mieru povinnosti rodiča, ktorá je daná tým, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Oprávnené potreby pritom nezahŕňajú iba stravovanie, ale sú dané širšie jednak potrebami bytovými, odevnými, zdravotnými, kultúrnymi a závisia predovšetkým od veku, zdravotného stavu, schopností živiť sa sám, schopností starať sa o seba a podobne. Vo všeobecnosti možno za odôvodnené (opodstatnené) potreby z hľadiska plnenia vyživovacej povinnosti považovať náklady spojené s výživou, ošatením, bývaním, starostlivosťou o zdravie, ako aj náklady súvisiace so vzdelaním, výchovou, kultúrnym a športovým vyžitím a záujmami. Medzi odôvodnené potreby nepatria len pravidelné mesačné výdavky, ale aj náhodné výdavky, ktoré napríklad súvisia so zdravotným stavom oprávneného ako sú napr. liečebné náklady. Súd na ne musí pri určovaní výživného prihliadnuť. Rámec odôvodnených potrieb sa súčasne so zmenenými ekonomickými pomermi a nárastom spotreby rozširuje. Na strane oprávneného sa tiež skúmajú jeho schopnosti, možnosti a majetkové pomery, existencia a počet iných osôb povinných poskytovať výživu a ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery, počet nimi vyživovaných osôb a výška takéhoto výživného ako i vyživovaciu povinnosť iných povinných voči týmto osobám.

14. Na strane povinného rodiča je nevyhnutné prihliadnuť na okruh osôb, ktoré sú povinné poskytovať výživné dieťaťu a výšku a spôsob už poskytovaných plnení, kde je potrebné zohľadniť tiež starostlivosť

o dieťa a jeho domácnosť. Na strane povinného sa prihliada tiež najmä na jeho schopnosti, teda faktické príjmy, ale i na jeho možnosti, teda na to, čo je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosť, zručnosti, pracovné skúsenosti i situáciu na trhu práce. Okrem toho je potrebné vždy vyhodnotiť i majetkové pomery oboch povinných rodičov. Táto kategória zahŕňa jednak majetok rodičov a jednak ich životný štandard, ktorým sa navonok prezentujú. Okrem uvedeného na strane povinného rodiča je vždy potrebné prihliadnuť k počtu, druhu, výške a dôvodnosti iných vyživovacích povinností a zároveň na okruh osôb, ktoré sú povinné týmto oprávneným poskytovať výživné, ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery. Súd je povinný prihliadať tiež na zárobkové možnosti povinných rodičov podľa príjmov z obdobia pred zmenou zamestnania alebo zárobku. V takom prípade je súd povinný skúmať dôvody, ktoré ho viedli k strate na príjmoch alebo majetku.

15. Po posúdení súdom prvej inštancie stupňa zistených a preukázaných možností, schopností a majetkových pomerov oboch rodičov maloletej s prihliadnutím na jej odôvodnené potreby, odvolací súd dospel k záveru, že výživné určené otcovi súdom prvej inštancie zodpovedá možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom otca, ako i odôvodneným potrebám maloletej, zohľadniac i osobnú starostlivosť matky o maloletú. Pokiaľ ide o určenú výšku výživného otca pre maloletú od 05.10.2017 do 31.03.2018 v sume 46 eur mesačne, od 01.04.2018 do 31.07.2018 v sume 40 eur mesačne a od 01.08.2018 naďalej v sume 100 eur mesačne, rozsudok súdu prvej inštancie je v tejto časti vecne správny a určené výživné zodpovedá kritériám uvedeným v ustanoveniach § 62 ods. 1 až 5 a § 75 ods. 1 Zákona o rodne. Odvolacie námietky otca vo vzťahu k určenému výživnému nemali za následok úvahu odvolacieho súdu o potrebe zmeny rozhodnutia súdu prvej inštancie v časti o výživnom pre maloletú, odvolací súd ich považoval za neodôvodnené. Odvolací súd pre spresnenie dopĺňa, že rozhodnutie súdu vo výroku o výživnom v konaní o úpravu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu je potrebné posudzovať a odvodzovať zo zistených skutočností a kritérií existujúcich v čase rozhodnutia súdu prvej inštancie, pričom výrok o výživnom je predbežne vykonateľný.

16. Pokiaľ ide o odvolacie námietky otca, tieto nemali vplyv na správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie o výživnom. Odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 75 ods. 1 Zákona o rodine, v ktorom zákonodarca ako prvé kritérium, z ktorého sa má pri určení výživného na strane povinného vychádzať, zakotvil schopnosti, možnosti povinného a až následne jeho skutočný príjem a majetkové pomery povinného. V danom prípade vzhľadom na vzdelanie otca, jeho vykonávanú prax a predchádzajúce zamestnania, vek a dobrý zdravotný stav, je možné v zhode so súdom prvej inštancie ustáliť, že otec disponuje možnosťami a schopnosťami dostatočnými pre plnenie určenej výšky výživného pre maloletú. Tiež súd prvej inštancie správne pri určení výšky výživného prihliadol na majetkové pomery otca, a to konkrétne na vlastníctvo k nehnuteľnostiam, pričom nie je rozhodujúcim, že na strane otca prebieha konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov s bývalou manželkou, keďže majetok bývalých manželov sa vyporiadaním bezpodielového spoluvlastníctva manželov v zásade nemení, pretože ide len o rozdelenie majetku, ktorý v čase trvania manželstva vlastnili spoločne a po vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov ho len rozdelili. Rovnako náležite súd prvej inštancie prihliadol na strane otca pri hodnotení jeho majetkových pomerov i na vlastníctvo motorového vozidla zn. Ford Fiesta a motocyklu zn. Aprilia, keď odvolacie námietky otca, že motorové vozidlo predal dňa 15.01.2020 a motocykel nevlastní od začiatku roka 2019 nie sú opodstatnené, nakoľko ich otec vlastnil v čase rozhodnom pre určenie výživného, teda v období od 05.10.2017 do 31.01.2020. I argument otca, že peniaze z predaja motorového vozidla zn. Ford Fiesta použil na splatenie jeho existujúcich dlhov nie je na mieste, keďže výživné má v zmysle ustanovenia § 62 ods. 5 veta prvá Zákona o rodine prednosť pred inými výdavkami rodičov.

17. Otec ďalej v odvolaní vyjadril nesúhlas s určením výživného súdom prvej inštancie z priemernej nominálnej mzdy zamestnanca hospodárstva SR. Ako už bolo uvedené vyššie na strane oprávneného je potrebné zistiť relevantné odôvodnené potreby, na strane povinného súd preskúmava schopnosti, možnosti a majetkové pomery. V súlade s princípom potenciality príjmov na uvedené hľadiská súd u povinného prihliada aj v prípade, ak sa bez dôležitého dôvodu vzdal výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu, rovnako v prípade neprímeraných majetkových rizík, ktoré na seba povinný berie. Princíp potenciality príjmov je inštitútom výrazne ochraňujúcim záujmy oprávneného, zákon umožňuje hodnotiť nielen životné okolnosti a pomery povinného, ktoré sú reálne dané, ale aj tie, ktoré by za určitých podmienok mohli existovať. Dôvody sú v existenčnom charaktere výživného a v potrebe zabrániť povinnému, aby svojím konaním znižoval jeho rozsah. V rámci výpočtu zákon uvádza

vzdanie sa výhodnejšieho zamestnania, zárobku a majetkového prospechu. V konkrétnom prípade môže byť takouto okolnosťou napr. zmena zamestnania, na základe ktorej povinný dosahuje nižší príjem, môže ísť o prípad, keď bez závažného dôvodu ukončí podnikateľskú činnosť alebo pracovný pomer bez toho, aby mal zabezpečené, resp. vykonával aktivitu, smerujúcu k získaniu iného zamestnania, porušenie pracovnej disciplíny, ktoré malo za následok rozviazanie pracovného pomeru. Schopnosti povinného predstavujú subjektívne kritérium určovania rozsahu vyživovacej povinnosti; je možné rozumieť nimi vlastnosti dané telesnými a duševnými schopnosťami konkrétnej osoby povinného, zdravotným stavom, vlohami, nadaním, nadobudnutými vedomosťami a získanými skúsenosťami. Z hľadiska vyživovacej povinnosti je podstatné, ako sa prejavia v reálnych schopnostiach dosahovania príjmu. Súd prvej inštancie zistil skutkový stav správne a úplne, keď vzhľadom na zistené pomery otca vychádzal z možností jeho pracovného uplatnenia a priemernej nominálnej mzdy zamestnanca SR v rozhodnom období. Princíp potenciality príjmov má prednosť pred princípom fakticity príjmov práve aj v prípade, že povinný nevyužije všetky svoje možnosti a schopnosti na získanie zamestnania s dostačujúcim príjmom na plnenie vyživovacej povinnosti k maloleťmu dieťaťu. Správne súd prvej inštancie zohľadnil fakt, že pracovný pomer u zamestnávateľa P., S.R.O. otec skončil dohodou, teda bez dôležitého dôvodu sa vzdal zamestnania, trikrát v rozhodnom období začal podnikáť na základe živnostenského oprávnenia od 10.07.2018, od 15.01.2019, od 18.01.2019, ktoré podnikanie ukončil po pár mesiacoch dňa 27.09.2018 a dňa 10.09.2019 bez rozumného zdôvodnenia a od 11.09.2019 bol dobrovoľne nezamestnaný bez zaradenia do evidencie uchádzačov o zamestnanie na príslušnom úrade práce. Uvedené zistenia tak vedú k jedinému záveru, že otec sa bez vážnych dôvodov opakovane vzdal zamestnania a zárobku bez toho, aby mal zabezpečenú možnosť budúceho príjmu minimálne vo výške, ktorá by neohrozila do budúcnosti plnenie jeho vyživovacej povinnosti k maloleťmu dieťaťu. Ak teda nemá otec príjem zo zamestnania, či živnosti a nie je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie, odvolací súd konštatuje, že jeho aktivitu oprávneného rodiča smerujúcu k získaniu príjmov nemožno považovať za dostatočnú, keďže otec zjavne nevyužil všetky svoje možnosti a nezúročil všetky svoje schopnosti na zabezpečovanie zákonnej vyživovacej povinnosti k maloleťmu dieťaťu. Súd prvej inštancie správne prihliadol na predpokladaný príjem otca, ktorý by mohol dosahovať, ak by sa zamestnal, z ktorého potencionalného príjmu otca vychádzal pri určovaní výšky výživného a jeho postup v prejednávanom prípade podľa ustanovenia § 75 ods. 1 Zákona o rodine bol úplne namieste.

18. Ak otec v odvolaní namietal, že konanie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloleťmu dieťaťu v prejednávanej veci bol zastavený v dôsledku späťvzati návrhu matkou uznesením súdu prvej inštancie č. k. 21P/164/2017-389 zo dňa 08.04.2019, je jeho námietka neopodstatnená, keďže uvedené uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku o zastavení konania o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloleťmu dieťaťu bolo zmenené uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 24CoP/48/2019-437 zo dňa 03.09.2019 tak, že späťvzatie návrhu na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloleťmu dieťaťu sa nepripúšťa.

19. Povinnosťou oboch rodičov je venovať všetky sily dôslednému zabezpečeniu výživy maloleťmu dieťaťu, ktoré je v plnej miere odkázané výživou na svojich rodičov, keďže nie je schopné samé sa živiť. Odvolací súd zohľadnil všetky vyššie uvedené skutočnosti, tiež prihliadol na okolnosť, že životná úroveň dieťaťa je odrazom životnej úrovne jeho rodičov a dospel k záveru, že súd prvej inštancie rešpektujúc vyživovaciu povinnosť otca k maloleťmu dieťaťu, rešpektujúc zákonné kritériá rozhodujúce pre stanovenie rozsahu tejto vyživovacej povinnosti, určil vyživovaciu povinnosť na maloleťmu dieťaťu správne. Výživné určené súdom prvej inštancie je vzhľadom na vek maloleťmu dieťaťu, aktuálne životné náklady a tendenciu zvyšovania jej životných nákladov v budúcnosti primerané. Rovnako zo skutočností zistených ohľadom príjmov a majetkových pomerov otca súdom prvej inštancie je jednoznačné, že osobné, majetkové a zárobové pomery otca zodpovedajú súdom prvej inštancie sume 46 eur mesačne od 05.10.2017 do 31.03.2018, sume 40 eur mesačne od 01.04.2018 do 31.07.2018 a sume 100 eur mesačne od 01.08.2018 naďalej ako výživné na maloleťmu dieťaťu. Odvolací súd poznamenáva, že určené výživné zohľadňuje iba časť nevyhnutných potrieb maloleťmu dieťaťu a je nepochybné, že práve matka dopĺňa zdroj výživy maloleťmu dieťaťu na hranicu prospešnú a nevyhnutnú pre jeho všestranný rozvoj, čo fakticky znamená, že podiel matky na výživnom je porovnateľný s podielom otca, pretože o maloleťmu dieťaťu sa stará osobne a dobrovoľne si voči nej plní vyživovaciu povinnosť v rozsahu zodpovedajúcom jej príjmu. Odvolací súd považuje výživné pre maloleťmu dieťaťu od otca spolu s výživným a osobnou starostlivosťou od matky za postačujúce pre pokrytie aktuálnych potrieb maloleťmu dieťaťu a jej záujmov.

20. Rovnako aj dlh na zročnom výživnom za obdobie od 05.10.2017 do 31.01.2020 vo výške 2.229,96 eur určil súd prvej inštancie podľa odvolacieho súdu správne a správne povolil vzhľadom na jeho výšku jeho zaplatenie v splátkach vo výške 70 eur mesačne spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok.

21. Ďalšie odvolacie argumenty odvolateľa odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadať. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu irelevantnú argumentáciu nespôsobilú ovplyvniť výšku výživného, preto odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

22. Odvolací súd riadiac sa uvádzaným, preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o určení výživného, vrátane závislých výrokov o dlhu na zročnom výživnom a o náhrade trov konania (odvolaním osobitne nenapadnutých a v prípade ktorých ani odvolací súd nezistil žiadne zjavné dôvody ich nesprávnosti) podľa ustanovenia § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku z dôvodu ich vecnej správnosti potvrdil.

23. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 52 Civilného mimosporového poriadku tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, keďže nebol zistený žiaden z dôvodov pre pripustenie výnimiek z jeho aplikácie.

24. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).